
EMILY
ST. JOHN
MANDEL
EXIT
PARTY
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΒΑΣΙΑ ΤΖΑΝΑΚΑΡΗ
ΙΚΑΡΟΣ

EXIT PARTY

Τίτλος πρωτοτύπου: *Exit party*
© 2026, Emily St. John Mandel
© 2026, Εκδόσεις Ίκαρος για την ελληνική γλώσσα
Published by arrangement with O.A. Literary Agency Ltd
and Curtis Brown, Ltd.

Μετάφραση από τα αγγλικά: Βάσια Τζανακάρη
Επιμέλεια – Διόρθωση: Αντωνία Κιλεσσοπούλου
Σχεδιασμός – Εικονογράφηση εξωφύλλου: Χρήστος Κούρτογλου
Στοιχειοθεσία – Σελιδοποίηση: Εκδόσεις Ίκαρος
Παραγωγή: Μ. Σπύρου & Σια Α.Ε.

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με οποιονδήποτε τρόπο, καθώς και η μετάφραση ή διασκευή του ή εκμετάλλευσή του με οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγής έργου λόγου τέχνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού, που κυρώθηκε με τον ν. 100/1975. Επίσης απαγορεύεται η αναπαραγωγή της στοιχειοθεσίας, της σελιδοποίησης, του εξωφύλλου και γενικότερα όλης της αισθητικής εμφάνισης του βιβλίου, με φωτοτυπικές ή οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους, σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν.2121/1993.

Κανένα μέρος ή απόσπασμα του παρόντος βιβλίου δεν δύναται να χρησιμοποιηθεί ή να αναπαραχθεί, καθ' οιονδήποτε τρόπο ή μέσο, για τον σκοπό εκπαίδευσης τεχνολογιών ή συστημάτων Τεχνητής Νοημοσύνης. Κατ' εφαρμογή του Άρθρου 4(3) της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 για την Ψηφιακή Ενιαία Αγορά, ο συγγραφέας και ο εκδότης επιφυλάσσονται ρητώς όλων των δικαιωμάτων τους και εξαιρούν το παρόν έργο από κάθε πράξη εξόρυξης κειμένων και δεδομένων.

Πρώτη έκδοση: Νοέμβριος 2026
ISBN 978-960-572-875-5

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΙΚΑΡΟΣ • ΒΟΥΛΗΣ 4, 105 62 ΑΘΗΝΑ • Τ: 210 3225152 • www.ikarosbooks.gr

Emily St. John Mandel

EXIT PARTY

Μετάφραση
Βάσια Τζανακάρη

ΙΚΑΡΟΣ

Για την Κάσια και τη Λόρα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΡΟΣ 1: ΠΡΩΤΗ ΠΛΕΥΡΑ

1. Πατρίδα 13
2. Παρίσι 93
3. Τρεις συζητήσεις μετά από μία έκρηξη 173
4. Το δώρο των γενεθλίων 197
5. Παρίσι 247

ΜΕΡΟΣ 2: ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΛΕΥΡΑ

1. Μεταφορά 253
2. Αληθινή αφοσίωση 305
3. Τραύμα εξόδου 427

ΜΕΡΟΣ 3: Η ΒΟΥΤΙΑ ΤΟΥ ΚΥΚΝΟΥ

457

ΜΕΡΟΣ 1
ΠΡΩΤΗ ΠΛΕΥΡΑ

1. ΠΑΤΡΙΔΑ

1

Την πρώτη άνοιξη μετά την κατάρρευση των Ηνωμένων Πολιτειών, οι ανθισμένες τζακαράντες ήταν για την Άρι κάτι σαν λύτρωση. Τα δέντρα άνθισαν την εβδομάδα που τα διεθνή ειρηνευτικά στρατεύματα αποσύρθηκαν από το Λος Άντζελες και η σύμπτωση της ανθοφορίας με την απουσία ξένων στρατιωτών έφερε μια σχεδόν παράφορη ελπίδα. Την άνοιξη του 2031 όλοι ήξεραν ότι μία μόνο τρομοκρατική επίθεση χώριζε την πόλη από την καταστροφή, ωστόσο αυτός ο κίνδυνος έκανε την εποχή περισσότερο ζωντανή, όχι λιγότερο.

Ήταν η πρώτη άνοιξη της Άρι έξω από τη φυλακή εδώ και σχεδόν δύο δεκαετίες, έτσι περνούσε ώρες περπατώντας στους δρόμους. Η φυλακή είναι μια έρημος αισθητηριακής αποστέρησης και τώρα η πόλη την κατέκλυζε με έναν καταιγισμό ερεθισμάτων. Περίμενε διαρκώς οι λεπτομέρειες του κόσμου να πάψουν να είναι εντυπωσιακές, όμως κάτι τέτοιο δεν συνέβαινε. Κανείς γύρω της δεν φαινόταν να προσέχει τις τζακαράντες, επειδή το Λος Άντζελες είναι ανθισμένο όλους τους μήνες, η Άρι όμως περπατούσε σε δρόμους όπου τα δέντρα φεγγοβολούσαν από τα μπλε-μοβ άνθη και σκεφτόταν *Θεέ μου. Τι τόπος*. Ήταν σαράντα οχτώ ετών, μα ένιωθε νεότερη, επειδή μεγάλο κομμάτι του κόσμου ήταν καινούριο.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες είχαν διαλυθεί μετά από ένα πραξικόπημα. Μέσα σε μια βδομάδα είχαν αποσχιστεί αρκετές πολι-

τείες, είτε μόνες είτε συμμαχώντας με γειτονικές, και μες στον ίδιο μήνα είχε ξεσπάσει πόλεμος. Τώρα οι εχθροπραξίες είχαν εν πολλοίς καταλαγιάσει και η Άρι είχε αποφυλακιστεί μέσα σ' έναν απόηχο αναταραχής.

«Όταν σκέφτομαι πώς ήταν η πόλη πριν από έναν χρόνο», είπε η Γκλόρια. Η Γκλόρια ήταν η συγκάτοικος της Άρι σε ένα πολύ μικρό διαμέρισμα στο Έκο Παρκ. Γύρω στα δέκα χρόνια μικρότερη από την Άρι, πρόσφυγας που είχε τραπεί σε φυγή για να γλιτώσει από τις μάχες ανάμεσα σε αντίπαλες πολιτοφυλακές στο Τενεσί. Η Γκλόρια κοιμόταν στο υπνοδωμάτιο κι η Άρι στο σαλόνι –είχαν ένα παλιό σεντόνι πιασμένο με συρραπτικό στην κάσα σαν αυτοσχέδια πόρτα– και συναντιούνταν στη μικροσκοπική κουζίνα. Η Γκλόρια περνούσε τον περισσότερο χρόνο της διαβάζοντας ειδήσεις στο ίντερνετ, με τα μάτια της διάπλατα ανοιχτά και το βλέμμα χαμένο στο γαλάζιο φως της οθόνης του λάπτοπ. Το πώς ήταν η πόλη πριν από έναν χρόνο ήταν το αγαπημένο της θέμα συζήτησης.

«Ναι, ξέρω», είπε η Άρι ήρεμα, αν και δεν ήξερε. Οι εμπειρίες τους ήταν διαφορετικές. Έναν χρόνο πριν, η Άρι ήταν φυλακισμένη κάπου που τώρα ήταν άλλη χώρα και η Γκλόρια ήταν κλεισμένη σ' αυτό εδώ το διαμέρισμα με άλλη συγκάτοικο.

Όμως απόψε είχε γίνει άρση της απαγόρευσης κυκλοφορίας, και νωρίτερα, που η Άρι είχε πάει μια βόλτα, είχε την εντύπωση από τις σκόρπιες συζητήσεις που έπιανε ότι όλο το Λος Άντζελες θα έβγαινε έξω απόψε. Η Γκλόρια θα πήγαινε στο πάρτι του φίλου της του Καρίμ, στη διπλανή γειτονιά, και είχε καλέσει και την Άρι. Τώρα όμως που σουρούπωνε είχε καθίσει στη συνηθισμένη θέση της στο τραπέζι της κουζίνας, με το λάπτοπ της, και δεν έκανε καμία κίνηση να ετοιμαστεί.

«Τι ώρα θα φύγουμε για το πάρτι;» ρώτησε η Άρι.

«Α, δεν ξέρω». Η Γκλόρια συχνά γινόταν λίγο αόριστη όταν προέκυπτε να φύγουν από το διαμέρισμα, αλλά η Άρι είχε την ελπίδα ότι απόψε μπορεί να ήταν διαφορετικά. Το βλέμμα της Γκλόρια χάθηκε στο κενό και η Άρι ήξερε ότι άκουγε φανταστικές σειρήνες απαγόρευσης κυκλοφορίας. «Μήπως να πας μόνο εσύ; Θα στείλω στον Καρίμ και θα του πω ότι θα πας μόνο εσύ».

«Εγώ δεν τους ξέρω τους φίλους σου», είπε η Άρι. «Θα ήταν παράξενο να μην έρθεις». Αυτό στην παραγματικότητα δεν ήταν αλήθεια –έχοντας περάσει το μεγαλύτερο μέρος της ενήλικης ζωής της στη φυλακή, η Άρι δεν πτοούνταν ιδιαίτερα από τις κοινωνικές συμβάσεις ενός πάρτι στο Σίλβερ Λέικ–, όμως σε όλη της τη ζωή την ταλάνιζαν προαισθήματα και ένιωθε ότι υπήρχε μια αόρατη κλωστή που την τραβούσε προς αυτό το πάρτι. Έπρεπε να φύγουν για το πάρτι επειδή επρόκειτο να είναι στο πάρτι αργότερα, αλλά φυσικά ήξερε ότι δεν είχε νόημα να προσπαθήσει να το εξηγήσει. Επιπλέον, η Γκλόρια είχε καταβεβλημένη όψη, κι αυτό την ανησυχούσε, απέπνεε μια αίσθηση ότι είχε περάσει πολύ καιρό κλεισμένη μέσα. Αν πάθαινε κάτι η Γκλόρια –αν, για παράδειγμα, πάθαινε νευρικό κλονισμό ή εξαφανιζόταν μες στην ταπετσαρία όπως τα φαντάσματα στα καρτούν–, τότε η Άρι δεν θα είχε πού να μείνει.

«Απλώς... κι αν είναι γρουσουζιά να πάμε στο πάρτι;» είπε η Γκλόρια. «Την τελευταία φορά που πήγα σε πάρτι ήταν τη νύχτα που υπογράφηκε η Συμφωνία του Σακραμέντο».

Με τη Συμφωνία του Σακραμέντο είχε ιδρυθεί επίσημα η Δημοκρατία της Καλιφόρνιας, αλλά ήταν επίσης η νύχτα της επίθεσης στο Χάιλαντ Παρκ, όταν ένας φανατικός υποστηρικτής των Ηνωμένων Πολιτειών είχε ανατιναχτεί στο σαλόνι ενός

σπιτιού όπου γινόταν ένα πάρτι με πολύ κόσμο. Η είδηση για την επίθεση είχε κυκλοφορήσει ενώ η Γκλόρια βρισκόταν σε ένα άλλο πάρτι, αρκετά μακριά από εκεί. Η Γκλόρια είχε αναφερθεί κι άλλοτε σε εκείνο το βράδυ, και τώρα, όπως και τότε, η Άρι ήταν πεπεισμένη ότι κάτι έκρυβε.

«Δεν μπορείς να σκέφτεσαι έτσι», είπε η Άρι. «Αυτό είναι μαγική σκέψη. Λες ότι έχεις ξαναπάει σε πάρτι του Καρίμ, σωστά; Όπου δεν συνέβη τίποτα κακό».

«Ναι. Το ξέρω ότι έχεις δίκιο». Η Γκλόρια έμεινε αμίλητη για μια στιγμή. «Απλώς, όταν σκέφτομαι πάρτι, σκέφτομαι βόμβες».

Το πάρτι ήταν σε οριακά κοντινή απόσταση με τα πόδια από το διαμέρισμά τους. Η ζεστή μέρα είχε δώσει τη θέση της σε ένα απόβραδο με υγρασία. Κατηφόρισαν τον λόφο ως τη Σάνσετ Μπούλεβαρντ, όπου στρατιώτες της Δημοκρατίας της Καλιφόρνιας, με σκυλιά ανίχνευσης εκρηκτικών, είχαν σχηματίσει έναν στενό κλοιό στο πεζοδρόμιο. Ακόμα συνέβαιναν τρομοκρατικές επιθέσεις πού και πού –ορισμένες από φανατικούς υποστηρικτές των Ηνωμένων Πολιτειών με στόχο να αποσταθεροποιήσουν τις δημοκρατίες που είχαν αποσχιστεί, άλλες από πράκτορες του Προτεκτοράτου της Κομητείας Σάστα που θέλανε να μεταφέρουν τον συνοριακό πόλεμο μέσα στις πόλεις–, αλλά είχαν περάσει μήνες από την τελευταία βομβιστική επίθεση. Η Άρι και η Γκλόρια στάθηκαν ακίνητες ενώ τα σκυλιά τις μύριζαν.

«Εντάξει, περάστε», είπε ένας στρατιώτης μετά από μερικά δευτερόλεπτα. Ένα δροσερό αεράκι έσπαγε τη ζέστη και η λεωφόρος έσφυζε από ζωή. Προσπέρασαν το Walgreens, το οποίο το είχε επιτάξει ο Ερυθρός Σταυρός για να στεγάσει εκτοπισμένους που είχαν διαφύγει από τις συγκρούσεις στην ενδοχώρα,

οικογένειες που ήταν μαζεμένες στο πάρκινγκ με τη μουσική τους και τις τράπουλές τους, παιδιά σε ημιάγρια κατάσταση που έπαιζαν κυνηγητό και τσακώνονταν για τα παιχνίδια τους. Μικροπωλητές είχαν στήσει πάγκους με τάκος. Μια παρέα εφήβων έκανε κάτι σαν διαγωνισμό χορού και η Άρι και η Γκλόρια κοντοστάθηκαν να χαζέψουν κι ύστερα συνέχισαν δυτικά. Βρίσκονταν σε ένα τμήμα της Σάνσετ που η Γκλόρια είχε προειδοποιήσει ότι θα ήταν έρημο, ωστόσο η Άρι είχε την αίσθηση ότι η Γκλόρια περιέγραφε κάποια προηγούμενη εκδοχή της πόλης. Πλέον υπήρχαν πάρα πολλοί άνθρωποι στο Λος Άντζελες. Σε μέχρι πρότινος άδεια οικόπεδα είχαν ξεφυτρώσει παραγκουπόλεις. Στις ταράτσες μεγάλων εμπορικών καταστημάτων στη Σάνσετ είχαν φυτρώσει σκηνές και ανάμεσα στα καταστήματα υπήρχαν σκάλες από κόντρα πλακέ που έφταναν μέχρι πάνω. Σύντομα ανηφόρισαν έναν λόφο και βρέθηκαν σε μια πιο ήσυχη περιοχή με μεγάλα σπίτια, επικλινείς κήπους, αλλά κι εδώ είχε περισσότερο κόσμο από πριν. Οι πλουσιότεροι Αμερικάνοι είχαν διαφύγει στο Μεξικό ή τον Καναδά ή άλλες χώρες του εξωτερικού, ωστόσο αυτός ο πληθυσμός είχε αντικατασταθεί στο πολλαπλάσιο από πρόσφυγες που διέφευγαν από πιο βίαιες περιοχές στην ενδοχώρα του πρώην κράτους. Άρχισε να πέφτει μια ψιλή βροχή. Σχεδόν σε κάθε ιδιωτικό δρομάκι υπήρχε μια σκηνή, οι δρόμοι ήταν φρακαρισμένοι από τα παρκαρισμένα αυτοκίνητα κι από τις περισσότερες σκηνές ακούγονταν φωνές παιδιών. Κάποιοι ετοίμαζαν το βραδινό τους σε γκαζάκια ή ψησταριές.

Η Άρι και η Γκλόρια περπατούσαν αργά, ακολουθούσαν μια διαδρομή στο τηλέφωνο της Γκλόρια, και από το πεζοδρόμιο ανέβηκαν κάτι σκάλες. Όταν έφτασαν στην κορυφή, η Γκλόρια ήταν ξέπνοη.